

[Undervisningsministeren.]  
lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg herved anbefale lovforslaget til velvillig og hurtig behandling i det høje ting.

Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen (*Hastrup*): Jeg skal hermed tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om kgl. udnævnelse af tjenestemænd i staten og folkekirken.

Forslaget er en udløber af tjenestemand-reformen i 1969. I lov nr. 291 af 18. juni 1969 om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken bestemtes nemlig i § 3, at det skulle fastsættes ved lov, hvilke tjenestemænd der udnævnes af kongen.

For statstjenestemænds vedkommende var bestemmelser om kgl. udnævnelse tidligere optaget i lønnings- og pensionsloven af 1958. Ifølge denne lovs § 6, stk. 1, udnævntes tjenestemænd i 18. og 20.-30. lønningsklasse af kongen, bortset fra militære tjenestemænd, der i henhold til kongelig anordning som hovedregel blev kongeligt udnævnt fra 14. lønningsklasse og opefter.

I sin betænkning over lovforslaget om statens tjenestemænd udtalte folketingets lønningsudvalg, at det under udvalgets overvejelser om den fremtidige afgrænsning af området for kongelig udnævnelse af tjenestemænd er blevet fremhævet, at den stedfundne udvikling taler for en væsentlig begrænsning af den kreds af tjenestemænd, som udnævnes af kongen. Dette skulle gælde såvel civile som militære tjenestemænd, og udvalget fandt, at der ved ordningen af disse forhold måtte sigtes imod, at kun slutstillinger, hvis arbejdsopgaver og placering gjorde det rimeligt, blev forbundet med kongelig udnævnelse. Disse principielle betragtninger har været lagt til grund ved lovforslagets udarbejdelse.

Efter lovforslaget vil bestemmelserne kun komme til anvendelse for tjenestemænd i staten og folkekirken, idet regler om kongelig udnævnelse af tjenestemænd i folkeskolen er fastsat i lov nr. 44 af 9. februar 1970 om styrelsen af kommunernes skolevæsen og af virksomhed efter lov om fritsundervisning m. v.

For folkekirkens vedkommende har bestemmelser om kongelig udnævnelse hidtil været indeholdt i menighedsrådsloven. Dette og efter nærværende forslag ikke længere

være tilfældet, og i overensstemmelse med retningslinjerne inden for statens område vil fremtidig kun stillinger i folkekirken som provst og højere stillinger blive forbundet med kongelig udnævnelse.

Efter hidtidig lovgivning har ca. 16.500 tjenestemandstillinger været forbundet med kongelig udnævnelse, medens der — såfremt lovforslaget gennemføres — fremtidig vil være ca. 4.000 sådanne stillinger. Dette antal er fremkommet ved, at der i overensstemmelse med de forskellige ministeriers hovedsynspunkter er lagt en skillelinje ved lønramme 36, således at stillinger herunder kun er medtaget, såfremt indehaveren udøver lokale cheffunktioner og leder et ikke ubetydeligt personale. Fra Danske Statsembetsmænds Samråd, som repræsenterer hovedparten af tjenestemændene i disse stillinger, er det gjort gældende, at anvendelsen af denne skillelinje har til følge, at tjenestemænd, som tidligere var placeret i samme lønningsklasse, men nu er fordelt i lønramme 35 og 36, i en række tilfælde stilles forskelligt. Denne følge er uundgåelig efter de kriterier, som er lagt til grund ved lovforslagets udarbejdelse, men den ville kunne overvindes ved at lægge skillelinjen ved lønramme 37. Herved ville antallet af kongelige udnævnelser blive reduceret med ca. 900 til i alt godt 3.000. Såfremt det måtte ønskes, vil overvejelser om dette spørgsmål kunne foregå under udvalgsbehandlingen.

Jeg finder det rigtigst samtidig at orientere tinget om, at endnu en udløber af tjenestemandreformen var forudsat behandlet i denne samling. Det gælder bestemmelser om åremålsansættelse. De forslag om besættelse af stillinger på åremål, der er modtaget fra ministerierne efter foretaget indkaldelse fra lønnings- og pensionsministeriet, er imidlertid for sparsomme til at kunne danne grundlag for et lovforslag. Der foregår for tiden overvejelser i lønnings- og pensionsministeriet om retningslinjer for fastlæggelse af løn- og navnlig pensionsvilkår i åremålsstillinger som grundlag for lovforslag om et større antal åremålsstillinger end efter de enkelte ministeriers forslag.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag om kongelig udnævnelse til tingets velvillige behandling.